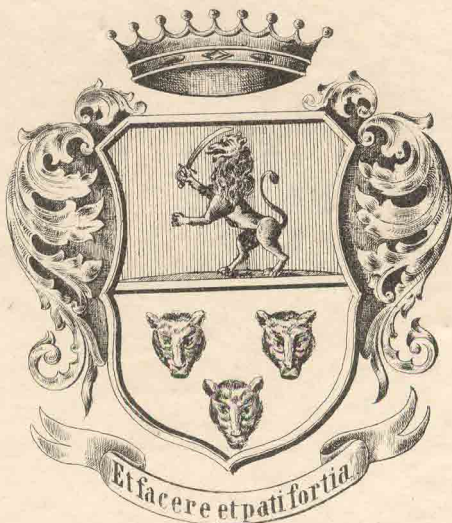

ERD. MUZ.-EGYL.

RÉGI MAGYAR KÖNYVTÁR

I. Hung. Q. 28. szám.

Graf Mitó Inre

Q. 28.

HISTORIA:
 EX PARTENY:
 NICENENSIS:
 De Amatorys: af=
 fectionibus col=
 lecta.

AD NOTAM:

Iól lehet nagy sokat sóltunc Sándorról, &c.

NIOMTATTOT COLOSVÁRAT Hel-
 taj Gaspárné műhelyében, I. s. 77.
 ESTENDŐBE.

ERDÉLYI
MUZEUM
KÖNYVTÁRA

Universitatea Centrală
CLUJ
UNIVERSITARA

DELYRCO.

So dolgokat írtac az Critikákól,
Régi Királyoknac birodalmokól,
És birodalmoknac nagy romlásjáról,
Sóloc én is mostan ieles dolgokról.

Tudom hallottatoc drága példákat,
Kikből tanoságra vehetec okot,
Sámlaloc maid én is elő nagyokat,
Szeretet dolgáról ieles példákat.

Egy Historiába nyiluan afit írtac,
Hogy Caunus szigetbe egy Ebial volt,
Kinec az Leánya Hebiám volt,
Lyrcus házastársfúl afit el vőtte volt.

Panaşa nagy eséc ezen Lyrcusnac,
Gyermeke nem lenne feleségénc,
Okát érteni ő akarna ennec,
Templomához méne Didimeynec.

Hamar válasza lön Didimeytől,
Templomból ki menne kit talál elől,
Aval közösüllyön Fiat lát attól,
Siet haza menni Oraculomtól.

Az Lyrcust reménsege ott meg ezalá,
Staphilushoz mikor vtraba ballá,

Aij

Éyel

Éyel egy szép Leanyául el hálá,
Nem tudván az dolgot igen meg bántá.

DE POLIMELA.

NAGY vakmerőség volt ez Wlissestől,
Mikor vállást kért volt ő Eolustól,
Kitől ő tartatot nagy béczületből,
Troiat meg befélűen ő romlasaról.

Vgyan soc vdeig Eolus tartà,
Vala neki egyetlen egy Leanya,
Polimela neve igen szép vala,
Kit Wlissel éyet meg kerölt vala.

Sietűen Wlisses haza indulà,
Eolus Leannál aiándekot találà,
Mely még az Troiabeli ragadomány volna,
Ezen az Eolus igen busula.

Futaméc Eolus Leanyát meg ölœ,
Ha Diorez ötet ott nem mentene,
Polimelát feleségének iedze,
Hóltaig ő velle iámborul élē

DE EVIPPE.

Az 30

AZ gonos' Whises est nem elege,
Epyrumba Oraculomhoz méte,
Tyrimnusnac egy leányát Euippét,
Whises est is ot meg béplösite.

Bezzek fép gyermeke Euippéne lön,
Eurialus neue Whifestöl lön,
Fel nőnen az Gyermec Itacaba lön,
Anyától iegyezue Eurialus lön.

Raita Peneloppes igen bosbula,
Euippeft, mert Whifestöl hallotta,
Gyermeket meg ölye Wrát onbollya,
Whises Gyermeket meg ölte vala.

Igy veste Eurialust az Whises,
Felesége bauán ámel indula,
Maga az Abßony emberne tanácsa.
Ritkán igen hasznos mert hobbu haia.

Czoda dolog bizony ezféle vétec,
Hogy vdo iartában meg büntettetic,
Whises tulaydon fiától vagatic,
Tengeri Görlitze czontal öletéc.

DE OENONE:

IDA neuö hegyen egy Pastor vala,
Alexander, Piamus fia ki vala,

Aij

Cebrenis Leányát Berette' vala,
Ónon vala neue tárfa lőe vala.

Choda hires neues az Ónon vala,
Iőuendő mondásba igen bölcz vala,
Alexander esetét meg monta vala,
Ki végre feiére neki tőlt vala.

Sandor Ónon asbőnt el hatta vala,
Europába mikor ő be ment vala,
Holot egy Asbőnyba ackadot vala,
Kiért hazaiara hadat támaszta.

Sűue Berént Ónon est vária vala,
Alexander hadba meg sebesülne,
Senki őtet gyógyítani nem tudgyia,
Kit Alexandornac meg mondot volna.

Az hadnac vdeie már el iőt vala,
Philocteretől Sandor sebesült vala,
Ónonnac bešéde ešébe iutà,
Sandor űolgaiául Ónont hiuattya.

Kűlde višša Ónon Sandor űolgaiát,
Monda hogy hiuatna Sandor Helenát,
Kiért őtet immár régőn meg vnta,
Kiuőle Berelmét Helenánac arra.

Maga Ónon asbőny hamar késűle,
Más felől Sandorhoz hamar erede,
Ónon kőuetšégét űolga bešélle,
Halu in eāt az Sandor hamar meg hala.

Az

4

Az Ónon el iurà halua találá,
Nagy foházkodással Sandort iaygatá,
Noha Helenáért Sandor el hattá,
De Sandorért Ónon magat meg ölte.

DE LEVCIPPO:

Régen volt egy Leucippus Xanthius fia,
Kinec erős vóltát Licius banta,
Ki Hadakozásba nagy hírét hatta,
De végre Berelem tőrébe kapta.

Igen Berete Leucippus egy hugát,
Anyánac meg monda ő ackarattyát,
Könyörög Anyánac ne hadgya sandékát,
Mert ha az nem lenne meg ölte magát.

Nem kétécz az Annya fiánac mondá,
Hugáual engedne hogy bátor halna,
Leucippus Hugáual nagy bátron halá,
Miglen legyefsénec meg montác vala.

Vala már Iffunac ezen nagy gongya,
Matkaiánac dolgát mint meg tudhassa,
Attyát és barátit hamar hiuata,
Xanthius Ipánac benne hirt adá.

Somorú kedű lón az vén Xanthius,
Lányánac csetin ő igen futós,

Ast

Ast ki seplőstörte selette titkos,
Euictorát adgyác Xanthius sitkos.

De nem loc vđőre Leany matkáia,
Vén Ipát be huiá ágyas hazába,
Leany zörgés miat házból ki futà,
Xanthius Leanyát ott által verte.

Ezen vén Xanthius igen iyede,
Parázna heliet mert Lanyát vestette,
Leucippus akarà meg segéteni,
Más gyanánt Leucippus Ipát meg ölte.

Azon helt Leucippus az Tefsálisbol,
Cretába sietè lön ki vgrásból,
Onnat el futa az Ephesiasból,
Egy Leant szerete gyilkoságából.

DE PALLENE:

Mongiác Sithon Királynac egy Leanyát,
Neue Pallena bires neues voltát,
Sépségének mebbe földre nagy hírét,
Traciából, Illiriából kérőjét.

Oly okos Királynac ez Sithont mongiác
Ha ki ő Leanyát akarta venni,
Az meg kellett velle előster vinni,
Ha ki meg győzhette annac igérte.

Régi

Regi éreieuel s'oc Iffiat még őlt,
De mikor ereie neki meg sünt vólt,
Leannac két kérőjét ősbue vitatta vólt,
Dryantes és Clytus kiknec neuec vólt.

Ebbe az Királynac illyen módgya vólt,
Az ki az másikon győzedelmesb vórt,
Leanyát Országát annac ígerte vólt,
Ezzel az két Iffiat ingerlette vólt.

Immár viadalnac napya el iöuén,
Clytuft az Pallena igen beretuén,
Süében az Clituft felette feltuén,
Szerelmét senkinec mondani nem méruén.

Magába Pallena s'oc kör yuet hullat,
Miglen ott egy Daika s'ort hozza láthat,
Siralmánac okát Leányból ki vehet,
Meg tuduán Pallénánac örömét mutat.

Pénzel és Arannya! Bekér vezetőt,
Daika el hitete Dryantes előt,
Ősbue ne seggezne Kuczi kerekét,
Ecképpen el vébne Dryantes vitez.

Vala erre gongya ott az Kuczínac,
Mikor Drias fáját haita Clitushoz,
Hullanac kereki ott az Kuczínac,
Igy lön Clituftol halálá Drias vitez nec.

De hiréuel lön ez Sithon Királynac,
Leanya lest vetet vólt vitez Driásnac,

B

Hamar

Hamar egy ásttag fát Király hordatá,
Kin Driást áldozna ott Pallenáual.

Igen hamarféggal czuda adatéc,
Hertelen az égből viz le ontatéc,
Sententiaia Királynac ebből változéc,
Clitusnac Leanya hamar adatéc.

Czoda madar azért az Leany madar,
Cyakran legyefére nagy romlast hadar,
Szobnél febbet latuán arra vigyarog,
Szemét arra vetuén igen hunyorog.

DE HIPARINO.

Oly igen szép gyermek Hiparinus volt,
Heraclea városba az ki lakie volt,
Antileon ötet meg ferette volt,
Közöfűlni gyermeckel Mesterkedie vala.

Czoda hízelkedő Antileon vala,
Mindent gyermek kedueért meg miuel vala
Archelaus czengetyűjét el lopta,
Mert gyermek ő tőlle kénánta vala.

Oly álnakságot Antileon ferze,
Egy Tirranus is gyermeket fereti vala,
Fertelmességre ötet kéfteti vala,
Tanaczot Hiparinusnac Antileon adá.

Gongya

6

Gongya oly nagy vala Antileonnæ;
Bobbuiát álhatna az Tirranuson,
Hazábal ki lépéc Tirranust latà,
Egyuerrel ő hamar által nyarfola.

It minden iámbornac példaia vagyón,
Az rut berelemnec mely tüze vagyón,
Mely mikor fel lobban ercie vagyón,
Az ki it fütőzic melegge vagyón.

DE ERIPPE:

TAláttatot vala egy Xantus ember,
Milétom várasha igen hiú ember,
Felelége vtán budoso ember,
Neue ERIPPE vala ió Asszony ember.

Az Gallusoc mikor ast el kaptác vólt,
Xantus minden marhaiát el attá vólt,
Celtazartományba Erippest leke vólt,
Siralommal egy mást meg öleltec vólt.

Beszedbe hogy balla ott az Erippe,
Wra ot letét Celtánac meg monda,
És hogy valtságaért Wra iót monda,
Xantus dolgát Celta igen diczirte.

Az Celta baratit hamar hiuatà,
Xantusnac Erippe Asszont meg adà,

Bij

Az

Az ezer aranyat hamár fel oſta,
Xantus Erippes aſſont igy meg váltotta.

De POLICRITA:

Beſſellie eſt is am az Hiftoriác,
Egyſter vólt egy ſép Policrita leany,
Kit az Diognetes igen ſeretet,
Deliom Templumba ki mindenkor lakot.
Az Diognetes Leanyához küldé,
Leany könet által neki izene,
Ha meg eſkönyécöue ő lenne,
Dianára Diognetes eſkönni kezdé.
Tanáczkozic vala ott Policrita,
Hogy Mileſum földet ő el arúlna,
Diognetes haluán ott el ayúla,
Fegyuerével Leant vágni akarta.
De am meg tartozéc az Diognetes,
Maſod napra válaſt Leannac igére,
Naxus népet latà ő nagy énfégbe,
Magába végeze hogy el arólna.
Gyorſan Policrita imeſt gondola,
Rekoninac kenyérbe leuelet küldé,
Hamar ſietnénc aróltataſra,
Mert Diognetes is kéſ vólna arrá.

Roha

7

Rohanának mingyárt Milefiosokra,
Ecképpen viténc Itrafaiokra,
Diognetesnek is ez lón karára,
Az árultatásért ötöt meg öléc.

Másod napon immár az Naxusoc,
Policitát lant igen ackariác,
Igen szép ruhakba fel öltöztetéc,
Mely alatt meg hala nagy fuladátsal.

Erről példát vehet minden aruló,
Más veszedelmére igen souargo,
Magà ömagà nyaka abba bakado,
Kit el nem keröihet ezac egy arólo.

DE LEVCONE:

AZ Tefsaliába egy Cyanippus volt,
Meg ferette vala à szép Leuconát,
Kit feleségül ömagának iedze,
De végre Iffiu esté igen meg bánra.
Ez Czoda berenczeie az vadazásba,
Oroszlán vadaknac vldözésébe,
Ott meg fárad vala serenfégébe,
Leant nem illeti fáradtságába.

Mesterkedni kezdé ott az Leucona,
Somoruságaba tanácsot tartà,

Bnj

Wrac

Wrát meg probálna mi oka volna;
Miért ő berelme már meg hult volna.

Hamar hősű ruháját fel takarà,
Titkon az erdőre ő ki indulà,
Wránac ebei vadáznac vala,
Leuconára hamar rohántac vala.

Meg busuluán, Ebec Aššont šaggatàc,
Leucona Wràért így veset vala,
Cyanipufis hamar oda iutà,
Leuconát šaggatua ebektől látà.

De haly ieles dolgot végre mint iárà,
Leuconát ebekel tűzre áldošta,
Šolgait hiuatuán ott el busula,
Leuconáért siruan magát meg ölte.

Itt meg tetzic immár gonos berelme;
Embereket gyakran ám mire visen,
Az ki meg kostolta iól tudgya hišem,
Azért holt meg Didois úgy emlekezem.

DeHARPALICE:

VÓlt Telery Királynac Climenus fia,
Kinec vala két šép férfi magzattya,
És igen šép Harpalice Leanya,
Kit Climénus igen meg kedueli vala.

Dul

8
Dul fül bereteri az Climenusnac,
Titkon Harpalicet magához haytá,
Dayka által magánac ötet czapczola,
Kiuel titkon paráznaságba élè.

Maga Harpalice ie egybe már vala,
Menyegző vdeie mikor el iöue,
Harpalice legyese Alastor vala,
Sépen lakodalomra fel késült vala.

Clymenus bolonda ott magát téüè,
Alastort vtaba Climenus meg öltè,
Harpalicet Alastortól el vötte,
És Görög öröfagba ötet be vitte.

Harpalice penig im estt gondolá,
Kiszeb Attyafiát hamar meg ölye,
Gyermec hufat étec gyanánt ő adgya,
Ezért az Iupiter niadarra váltoftattz.

Bufulog magába gyilkos Climenus,
Forgattyá búucbe mit czelekedet,
Gyilkofság sikráia gyakran furdallya,
Kiéit végre magát hamar meg ölte.

DE ANTHEO:

V Ölt egy Antheus ki Király nemzet,
Kit az Cleobea igen bereter,

Anthe

Antheustól ő de nem kedveltet,
Kiért az Cleobea halálát ért.

Cleobea Asszony im eüst gondola,
Téteté hogy kútba be citet volna,
Egy arany vedre hogy az kútba vólna,
Antheus ki vegye igen onbollya.

Nem tud semmit benne iffiu Antheus,
Kútba am le állá segény Antheus,
Reá Cleobea követ boczatá,
Ily hirtelen Antheus veset vala.

Hallyuc meg mint jára az Cleobea,
Ez nagy gyilkoságot búvébe tartya,
Más felől Antheust igen szerette,
Kiért hamar magat fel akasztotta.

DE DAPHNE:

Hallyunc többet még eféle példákba,
Vólt az Amiclásnac egy Daphnis lanyá
Kinec vadazásra vólt igen kedve,
Diana Isten asszon is igen szerette.

Am az Leucippus Ononnac fia,
Daphnist felette ő igen szerette,
Asszonyi ruhába kezdé öltözni,
Daphnissal az erdőn kezdé vadázni.

Czuda

Czuda nagy ió kedue Daphnisnac vala;
 Kotzkát Leucippusnal kezdé iádzodnia,
 Appollo Isten is kezdé est banni,
 Appollo Daphnisnac búuét erre hostra.

Appollo tanaczul neki est atta,
 Hogy Daphnis búzeckel kút főkre menne,
 És ott az kút főbe ő meg ferednéc,
 De Leucippusnac ez nem igen tettezéc.

Mindiaian à búzec le vetkezenec.
 Leucippus nem kezdé az vetkezéshez,
 Súzec de ruhaiát neki de kapác,
 Akarattya ellen rólla le vonác.

Hamar Leucippusnac ő rauasága,
 Súzektól mihelt ott hogy meg tudatá,
 Nyilackal őtet által lóttéc vala,
 Így álla Appollo bosszuiát raita.

Im példátoc vagy on itt iffiu húsec,
 Az rut berelembe ne mesterkedgyétec,
 Minden Leány búuát el ne hidgyétec,
 Leucippus módgyára hogy ne iáriatoc.

DE LAODICE:

Mongya egy Historia est Laodiceról,
 Mikor Diomedes ment az Helenaér,

C

Acha

Achamus vitézzel el mentec azért
Szerelmébe Achamust Laodices vötte.

Igen loc ideig de el titkolà,
Ségyenleti miat ki nem ielenti,
Perseus feleségének végre meg monda,
Vérem iay el vessec Achamasért monda.

Hamar keferüle az Philobea,
Philobea Wránac hamar meg sugà,
Achamasnac Perseus tanácsot adnà,
Achamashoz baratságot mutatnà.

Perseus felesége bauán indula,
Laodices kezde ő igen bánni,
Achamates hamar Perseus áltatà,
Dardanusba menne neki tanácszlà.

Vala fő tistarto vitez Perseus,
Laodices Leany is oda indula,
Az Troiay módra hogy inneplene,
Nagy lakodalom lön ott Dardanusba.

Mikor immar Achamas oda ért vólna,
Az lakodalomba része löt vólna,
Perseus egy ágyba őket hálatta,
Achamast ecképpen Perseus czalta.

Egy némvődö muluan Achamatesnac,
Sép fia sületéc Laodicetől,
Munitusnac gyermek fel neuestetéc,
Merges kigyotól végre ki meg öletéc.

Vegyen

Vegyen példát azért itt minden ember,
 Leannac ne hidgyen mindenkor ember,
 Mert példa minékünc az Laodice,
 Ki magát más által latorra töue.

Vadnac mi időnkbe ez féle Leanyoc,
 Kic az Iffiac után igen kullagnac,
 Mas által Iffiaknac ők kérettetnec,
 Soc Iffiakat Leanyoc ecképpen vestnec.

Sokan férhez menni ők igyekezec,
 De Attyoc Annyoktól nem méreßkednec,
 Vén Aßßonyoc után ők leßeskednec,
 Mint el diczirheßséc ők igyekezec.

Ide bámlalhatunc soc özuegyeket
 Giakran kic el feleitic tistreféségeket,
 Hatra vetic ő semérmefségeket,
 Czac házasságra adhassác magokat.

De Periãdri Matræ:

M Ondoc egy nagy czudát kérlec hallyá-
 Anyától mi eset ifonyu dolgoc, (toc,
 Kiről tanólharnac tú fiaitoc,
 Az iámbor Annyak is ebbe példákat.

Vólt egy Periander az Corintusba,
 Kit Annya meg beret Iffiusagába,

Cij

Iffiar

Iffiat el áltatá álnokságába,
Kiuel közösfülni akar magában.

Tanaczlani kezdé Annya Iffiu nac,
Besédét meg ne vetne mint io Anyánac,
Egy szép Asszony volna Periander nec,
Szerzeni kit akar mint ió fiánac.

El áltatá Annya Iffiu Periandert,
Érzaka el ióuén az Asszony embert,
Fiahoz be visí szép iffiu embert,
Gyortyáual ne nézne Asszont Periander.

Sőt meg bauat is ne nyicza vele.
Mert ségyenletébe el menne tölle,
Annya fel öltözuén el hála vele,
Meg virraduán Annya fel két melölle.

Kérdeznie kezdé Annya Periandert,
Mint keduelte volna az Asszonnac,
Periander felele nekem igen tetezet,
Igy Perianderrel Annya vetkezet.

Monda Periander ott ő Anyánac,
Semellyét látni akarom én az Asszonnac,
Hogy meg beszélhessem szerelmem annac,
Kiuel én ez éyel el háltam annac.

Felele az Annya Periander nec,
Semérme nem benuedne est az Asszonnac,
Mesterféggel az Periander annac,
Vélte vala Annya czalardságánac.

Titkon

Titkon Periander edgyic fölgaíát,
Agyasházba veszteg lenni ott hatta,
Annya ő fiához mikor be ménè,
Hogy à szokás szerént vele el hálna.

Hamar Periander agybol fel szokéc,
Gyortyát elő hozuán Annya fel vgréc,
Meg latuán Periander Annyát fel szokéc,
Annyát ölni akaruán de meg tartozéc.

Hertelen az Annya magát meg ölé,
Paraznaságáért fiat is veszte,
Soc Annyakat magáról kétségbe eyte,
Paraznaságáért ecképpen veszte.

Erről tanólhattoc A szony emberek,
Az természet kiuól ne ballagiatoc,
Lámbor Wratockal elegendyetec,
Kíért kyriébe be ne kellyetec.

Itt az io Annyoknac peldaioc vagyon,
Gyermeknec gonosfra okot ne adgyon,
Isteni félelemre de tanácztot adgyon,
Honnat gyermekébe iö ielt láthafson.

De vadnac oly Anyac kic magzatyokat
Paráznaságra mert neuelic őket,
Lágy ruhába hiúságba neuelic őket,
Semekel de végre lattyác veszteket.

Lám példátoc vólna az Aesopusból,
Egy Anyáról és egy deác gyermekről,

Ki aroléc kést lopot vólt az Scholaból,
Akaštani kit vittéc gyermeckorába.

Mikor az Laytorán gyermek fel hágna,
Annyát hamarfággal hiuatta vala,
Ótet meg czokolna ielenti vala,
Az Annyánac orrát el rágta vala.

Kerdeskedic vala Annya gyermektől,
Miért miuelne ešt ily ékteleennül,
Azért monda mert aroléc lopástól,
Meg nem vertél engem Annya tistedből.

DE DIMETA:

MOngyác vólt regentel ieles férfiu,
Kinec Dimęta neue igen bęp Iffiu,
Ki meg keduelte vólt Euoppin Aššont,
Sort mert Euoppinhoz ő salditot vólt.

Érte meg Dimęta hogy az Euoppin,
Hazafság kouúl hogy Batyáual ęlne,
Hamar Trezenis nec hirt ada benne,
Lenne gongya neki Attyafiára.

Meg ęrtuén ez dolgot Euoppin Aššony,
Buaba nagy hamar tanácztot tartá,
Sęgenlęg miat mert már nem elhetne,
Ezokaért magát fel akaštotta,

Ebből

12
Ebből példa lehet minden vődöbe,
Mely nagy vétec legyen az emberébe,
Kic Attyafiackal hálnac egy ágyba,
Az termébet kiüöl élne egymásba.

Istentől büntetést Ammon fel vőt vólt,
Hugáual Thamarral ki vétkezet vólt
Eróuel kit Ammon fértebetet vólt
Kiert Istentől végre meg bünteret vólt.

Immár ez példákából bar tanólyanac,
Kic rokonfágokhez férhez sierneç,
Isten törvényénec öc nem engedneç,
Söt az termébetnek is ellene élneç.

Tudom czodalkoznac ezen à népeç,
Ily éktelen dolgón vélem némellyeç,
Ez példakat azért iól meg itillyeç,
Czufffágnac ezeket kérem ne vellyeç.

Vólt enneç nagy gögya ki est szerzette,
Régi Historiákából ki bedegette,
Neuét az vers főkbe be helyheftette,
Tanofágokra iámboroknac írta.

Ezer öt százba és az hetuen hetbe,
Szerzéc ez Cronikát be az versékbe,
Colof neue várnac Sšamos mentébe,
Ackor lakik vala ő is Várasba.

F
I N I
S.

